

[Kirsten Jacobsen.]

Når ministeren synes, at anpartsbegrebet er så stort — og jeg tror, at problemet om anpart er større i ministerens øjne end i alle andres, i hvert fald dem, der til daglig skal arbejde praktisk med disse problemer — så skyldes det jo, at den selvsamme minister flere gange har prøvet på at ødelægge en sund og fornuftig lovgivning om ejerlejligheder. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne, at når den socialdemokratiske ordfører, fru Winnie Russell, for et øjeblik siden sagde, at problemet om anpartslejligheder afspejlede befolkningens ønske om at eje deres egen bolig, så virker det jo paradoksalt, at man på den ene side forhindrer det, og så, når man finder ud af det alligevel, laver noget, som er ganske uforståeligt for almindelige mennesker. Jeg ved ikke, om man skal være boligminister eller socialdemokrat for at kunne forstå det. Jeg tror ikke, der er ret mange andre, der kan; jeg kan i det mindste ikke.

Man må i hvert fald helt klart erkende, at ejerlejlighederne var en succes, da de blev indført, og stadig er det. De ældre ejendomme — og jeg ved, de står boligministerens hjerte meget nær — har aldrig nogen sinde været så vel vedligeholdt som efter, at de blev udstykket til ejerlejligheder. Det er egentlig en mærkelig tankegang, at man ikke, hvis man finder et problem, prøver at finde ud af, hvad der er årsagen til det, og løsningen på det problem, som nu er blæst op til noget, det ikke er, er jo netop det radikale forslag om at udvide adgangen til at udstykke den ældre boligmasse i ejerlejligheder. Jeg tror, at hvis det bliver gennemført, vil anpartsproblemet i fremtiden kun være ganske illusorisk, og det vil ikke være spor nødvendigt at skabe mere lovgivning og mere administration på det område.

Hvis man — det er en teoretisk mulighed — udstykkede alle ejendomme i ejerlejligheder i stedet for, som det radikale venstre foreslår, at man indskrænker sig til en ganske bestemt kategori, så er jeg overbevist om, at prisniveauet ville regulere sig selv helt automatisk, således at den dårlige lejlighed med meget lidt eller intet udstyr også ville blive omsat til en pris, der svarede dertil. Når det ikke har været tilfældet hidtil, skyldes det jo kun, at udbuddet har været alt for lille, og man behøver ikke at være

særlig intelligent for at vide, at udbud og efterspørgsel er det, som bedst regulerer priserne. Det ses også ganske tydeligt af, at prisen på en anpartslejlighed er væsentlig lavere end prisen for den samme lejlighed, hvis den havde været en ejerlejlighed, nemlig mellem 50 og 70 pct. lavere. Jeg må som min principielle opfattelse undre mig over, at det altid har været socialdemokraterne, som den ene gang efter den anden har forsøgt at hindre udbredelsen af ejerboliger. Det virker inkonsekvent på mig, når de samme socialdemokrater gang på gang hiver deres forslidte forslag om ØD op af skuffen. Gælder økonomisk demokrati og medejerskab i socialdemokratiets opfattelse kun andres penge og andres midler og andres ejendomme, eller er man i socialdemokratiet bange for, at man vil miste vælgere, hvis også mennesker med almindelige indtægter får lov til at eje deres egen bolig, for det er jo det, man forhindrer? De velbjærgede har råd til at købe et parcelhus, og jeg havde egentlig ikke rigtig troet, det var den holdning, socialdemokratiet stod for. Jeg forestillede mig, det var de mindrestillede, som man ville hjælpe, og som man ville sikre rimelige og gode kår. Her er i hvert fald et punkt, hvor man gør det stik modsatte. Jeg synes ikke, det er folketingets opgave at forhindre folk i at få lov til at bo på den måde, de har lyst til. Jeg håber ligesom venstres ordfører, at det radikale venstres lovforslag får en meget hurtig og velvillig behandling. Hvorvidt det strider imod boligforliget, skal jeg undlade at kommentere; det er jeg heldigvis ikke deltager i.

Gudme (RV):

Som ordfører både vedrørende det forslag, som boligministeren fremsatte, og det forslag, jeg sammen med gruppefæller har fremsat, kommer jeg i den lidt akavede situation, at jeg endnu ikke er i stand til at gøre status over tilslutningen til mit eget forslag. For en halv snes dage siden havde vi en forhandling her i salen, der gav en fornemmelse af, hvordan det ligger. I dag har jeg altså hørt tilslutning fra to partier, nemlig fra venstre og fra fremskridtspartiet; det er parallelt med den forhandling, man havde forrige fredag. Jeg har også hørt nogle tilkendegivelser fra boligministeren og socialdemokratiet, der nok var skuffende, men